

вата му да видишъ като се влачатъ — кажи, че пояса му се е развилъ. Мжжетъ може да нѣматъ вѣра на женигъ, женитъ дваждъ не вѣрватъ на мжжа.

Петко Мъглата сияеше отъ радостъ. Харесваше му се тази враждебность между нея и госта. Гътна наведнаждъ чашата си съ вино и се обърна къмъ жена си.

— Иди ни направи по едно кафе.

Жена му излезе и той се обърна къмъ Павла.

— Нали е хубаво тука?

— Много хубаво! — отвърна Павелъ.

— А да знаешъ какво беше нѣкога! Какви мохабети сме правили тукъ! Какви игри и пѣсни!

— Пакъ ще бжде, бай Пет-